

Moje soukromí-NEKOUKAT, NEŠŤOURAT

V mém pokoji -15:30

Přišla jsem otrávená domů, zase se mi dnes nic nevedlo. Takže doufám, že se naložím do vařící vody s jahodovou pěnou. Pozdravím, načež nikdo neodpoví a zalezu do pokoje. Můj pokoj působí dojmem malinké holčičky. Kapesné skoro vůbec nedostávám. Mámu mám staromódní a táta tvrdí, že na diskotéky a kino mám ještě dost času. K tomu všemu mám ještě o 4 roky mladší sestru Šárku. Desetiletá ségra mě stále kontroluje a šmějí mi ve věcech. To samozřejmě naši ignorují s tím, že je to přeci moje mladší sestra. Moje soukromí tedy vůbec neexistuje, týká-li se to mé rodiny. Jediná moje věc, které můžu říct vše, aniž by se na mě urazila nebo mi říkala, co mám dělat, je můj DENÍK. Mám ho schovaný v šuplíku mezi učeními. Naštěstí mám ten šuplík zamčený. Určitě by už věděl celý svět, co si v něm píšu, protože moje sestra vyšmejdí úplně všechno!!! Musím si dávat pozor. Abych nezapomněla, ještě je tu člověk, kterému jsem svoje soukromí sdělila. Jmenuje se Katka, je to moje nejlepší kámoška a bohužel ani ona nepatří mezi školní partu namachrovaných spolužáků. Strašně si to přeje, ale oni ji ignorují. Mrzí mi, že jí nestačíme mi, kteří jsme odsuzováni jako školní šprti.

Koupelna-18:00

Zase mě sem sestra nechtěla pustit. Ignoruji ji. Káčá! Nenechám se otravovat od desetileté holčičky, která si myslí, že mi může rozkazovat! To určitě ne! Příjemná vůně jahodové pěny mi dělá dobře....Nechci už na nic myslet, vůně jahod mě odnesla na sluncem rozpálenou mez a do bezstarostné nudy prázdnin.

V mém pokoji-19:00

K večeri byla koprová omáčka z oběda. Naši měli zase řeči o mém učení, jakoby jim nestačilo, že v 8. třídě mám vyznamenání. Vyndávám deník. Beru do ruky propisku a snažím se uklidnit od každodenních emocí. Zapišu datum a dám se do psaní mých denních zážitků, jestli se to tak dá nazvat. Ve dveřích se zjeví sestra. Řeknu jí ať zařadí zpátečku. Ona samozřejmě neposlechne. Vleze dovnitř a sdělí mi, že dnes jsem na řadě s mytím nádobí já. Dám deník do šuplíku a zavřu ho. Odcházím a vyhodím ségru. Ta se tam zase vrátí, jak jí znám. Tolik by mi to nevadilo, kdybych jí ale nenachytala, jak si pročítá můj deník. Tak to přehnal! Začnu na ni křičet! Přijde k nám máma a začne se zděšeně vyptávat, co se stalo. Sice jí to řeknu, ale jí to nějak nezajímá, hlavně že se její dceruška Šárce nic nestalo. Ach, můj Bože, za co sem si tohle zasloužila? Vlezu do postele a doufám že se nedozvělela něc, co by mohla zítra vědět celá škola. S broukem v hlavě usínám.... Vůně jahod je tatam.

Škola-8:00

Pozdravím Katku před školou, ale ta mě ignoruje a ještě víc se divím, když se baví z těmi namachrovanými lidoopi. Proč se na mě tak všichni dívají? To nechápu...! Když vejdu do školy, zděsím se. Na naší hlavní nástěnce visí hned několik papírů z přepsanými větami z mého diáře. Rozklepu se, když čtu : Mám Katku strašně moc ráda, nevím, jestli nejsem na holky, myslím, že k ní cítím něco víc, než jen kamarádství. Začnu brečet. Vejdu do šatny a buď se mi někdo posmívá, nebo si ukazuje. Přezuju se. Vidím moji sestru , no jasně ona! Mrcha! Nemusela jsem ji ani volat, protože to ke mně napochodovala sama, což mi přišlo divný. Objala mě a řekla mi, že už to všechno sundala. Co? Řeknu jí, že to nemusela, protože když už si s tím dala takovou práci to sepsat, tak už je to jedno. Neměla jsem chut' na ni řvát, ani to s ní rozebírat. Šárka mi začala vysvětlovat, že to ona nebyla. Nebyla by toho schopná, i když na to tak vypadala. Nějak jí to nevěřím, ale když mi strčila pod nos dopis mé nejlepší kámošky Katky a největší fifyleny ze školy, jak si dopisovaly o tom mém deníku a jak to provést, aby to neprasklo, že to vyvěsily ony. Byla jsem šokovaná a než jsem se zamyslela co dělám, chytla jsem sestřičku a začala jí brečet do klína.... Utěšovala mě a říkala, že za 2 týdny o tom nebude ani vidu, ani slechu. Poslechla jsem ji! Já jsem poprvé poslechla svoji sestru. Sebrala jsem všechnu odvahu a při hodině českého jazyka sdělila celé třídě, jak to doopravdy bylo a předložila jsem jim důkaz. Myslela jsem si, že to nikoho zajímat nebude. Abych se přiznala, trochu jsem se bála. Holky uboze koukaly a místo nadávek mi všichni začali tleskat.

Další den-8:20

No, asi bych tomu ještě včera ráno nevěřila, ale díky mým zápiskům z deníku se mi otočil celý svět. Začala jsem spolupracovat s mojí sestrou. Spiklenecky i kamarádsky. Celá škola se se mnou začala bavit a ty, které se propadly byla moje bývalá nej kámoška Katka a její spřízněná duše. Baví se se mnou celá škola včetně kluků. Nečekala jsem takovou reakci spolužáků. Paní učitelka na český jazyk mě poprosila, jestli bych nechtěla napsat příběh o mém životě. Cože? O mě? Mělo by to prý veliký ohlas v knihkupectví, kdyby se z toho vytvořila kniha pro teenagery. Nevěřila jsem vlastním uším, jak se tohle může stát a zrovna mě? Jsem nadšená a doteď to stále nechápu...Moje soukromí mi dalo spousty nových přátel, cenných zkušeností a hlavně spousty možností do života.